

[Carl Petersen.]

end det, han sagde i det tidligere samråd, og derfor fandt vi et nyt samråd unødvendigt. Men jeg tilføjede også, at hvis man ønskede et samråd, kunne man vel også få det. Sådan er sandheden om det.

Må jeg så lige knytte en bemærkning til selve spørgsmålet om mælkepulverafgiften. Det er en mærkelig argumentation, der nu føres frem fra landbrugsorganisationernes side. Tidligere var argumentet dette, at det indførte mælkepulver var en dumpingvare, derfor ønskede man sat en basispris, hvorefter der skulle pålægges afgift; når man kom op på denne basispris, mente man fra mejerierorganisationernes side, at det danske pulver kunne konkurrere. Nu har udviklingen formet sig således, at det mælkepulver, der importeres, ligger højere i pris end den basispris, der tidligere blev sat. Det vil sige, at momentet med dumping er ude af verden. Og så kommer man med det nye og hævder, at man kan alligevel ikke konkurrere. Nu vil man have en afgift på 20 øre, tror jeg det var, på hvert kilogram uanset forholdene i øvrigt. Argumentationen var, at hvis man ikke fik denne afgift, ville der blive produceret for meget ost, og at denne ost ikke kunne afsættes. Nu forstår jeg ikke rigtigt dette argument, for hvis man ville undgå, at osten kom i farezonen, kunne man for så vidt nøjes med at give landbrugerne, som producerer mælken, der er råvaren for dette pulver, en pris, så den kunne udnyttes til og være konkurrence-dygtig med det andet. Det er det, man kalder at handle inden for et frit erhverv.

Anders Andersen: Det er det ærede medlem hr. Carl Petersen, der giver anledning til, at jeg tager ordet. Jeg synes, det er lidt frit oversat af det ærede medlem, når han siger, at nu er spørgsmålet om dumping ikke aktuelt mere. Af den deputation, der var i udvalget i går, fik udvalgets medlemmer at vide, at der netop var sket en forøgelse af tilskuddene til mælkepulverproduktionen på de udenlandske markeder. Jeg synes også, det er en forenkling af spørgsmålet, når man fremstiller det, som om det ville være forkert at ændre den nuværende afgiftsberegning til det af landbrugsorganisationerne foreslåede. Forholdet er jo det ganske enkle, at nu kommer der

på grund af stigningen i prisen på skummetmælkspulver på de udenlandske markeder ingen afgifter ind, og derfor er man ikke i stand til at opretholde den hjemlige produktion af skummetmælkspulver, fordi de afgiftsbeløb på det importerede mælkepulver, som skulle bruges dertil, er opbrugt. Det, der foreligger fra landbruget og også fra slagterierne og mejerierne, er en enig indstilling, hvori det siges, at overgangen til den nye beregningsmetode vil være en fordel for det samlede landbrug.

Men ikke engang en sådan saglig indrømmelse har det været muligt at få under behandlingen af kornlovsforslaget i folketingsudvalget. Det må også virke overraskende på baggrund af de saglige argumenter, som deputationen førte frem i udvalget i går. Det ærede medlem hr. Carl Petersen strejfede problemet i forbindelse med osteproduktionen. Det kan ikke være i samfundets interesse, at man af usaglige hensyn skaber en forøget osteproduktion, der måske vanskeligt vil kunne afsættes. Det kan ikke være i samfundets interesse, at man ikke vil gennemføre ordninger, der giver mulighed for at bevare den rigtige udnyttelse af en stor skummetmælksproduktion i sommermånederne. For mig at se må der have været andre hensyn, der for regeringsflertallet har spillet ind i denne forbindelse, end de saglige hensyn, som man på dette område fra landbrugets side har ønsket varetaget. Det skal også siges, at en ændring på dette område ikke på nogen måde ville berøre nogen som helst uden for landbrugets kreds, men alene ville være en fordel for den videre produktionsudvikling inden for dansk landbrug. Derfor virker det overraskende, at man under kornlovsforslagets behandling ikke har været i stand til at få selv sådanne saglige interesser varetaget.

Carl Petersen: Det mest overraskende i denne situation er vel i grunden dette, at oppositionen så gerne vil have et ændringsforslag ind i et lovforslag, som den ikke selv vil stemme for. Det er vel i grunden det mest overraskende. Hvilken fornøjelse kunne det ærede medlem hr. Anders Andersen i grunden have af det? Hvis ikke vi andre stemte for lovforslaget, kom der slet ikke nogen lov, og hvad kunne det så nytte, at der kom et godt ændringsforslag dertil?